

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ॥

ॐ भद्रं॑ कर्णे॑भिः शृणु॑याम दे॒वाः । भद्रं॑ प॒श्येमा॒क्षभि॑र्यजत्राः ।
स्थि॑रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ सस्त॑नूभिः । व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः । स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः ।
स्व॒स्ति न॒स्ताद॑र्यो॒ अरि॑ष्टनेमिः । स्व॒स्ति नो॑ बृ॒हस्प॑तिर्दधातु ॥

ॐ शान्ति॑ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

ॐ नम॑स्ते ग॒णप॑तये । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ तत्त्वमसि । त्वमे॒व
के॒वलं॑ कर्तासि । त्वमे॒व के॒वलं॑ धर्तासि । त्वमे॒व के॒वलं॑
हर्तासि । त्वमे॒व सर्वं॑ खल्विदं ब्रह्मासि । त्वं साक्षादात्मासि
नित्यम् ॥ १ ॥

ऋ॒तं व॑च्चि॒म । स॒त्यं व॑च्चि॒म ॥ २ ॥

अ॒व त्वं॑ मा॒म् । अ॒व व॒क्तार॑म् । अ॒व श्रो॒तार॑म् । अ॒व
दा॒तार॑म् । अ॒व धा॒तार॑म् । अ॒वानू॒चान॑मव शि॒ष्यम् । अ॒व
प॒श्चात्ता॑त् । अ॒व पु॒रस्ता॑त् । अ॒वोत्त॑रात्तात् । अ॒व
दक्षि॑णात्तात् । अ॒व चो॒र्ध्वात्ता॑त् । अ॒वो॒धरा॑त्तात् । सर्वतो॑ मां
पा॒हि पा॒हि स॒मन्ता॑त् ॥ ३ ॥

त्वं वाङ्म॑यस्त्वं चिन्म॑यः । त्वमा॑नन्दमयस्त्वं
ब्रह्म॑मयः । त्वं सच्चि॑दानन्दाद्वि॒तीयोऽसि॑ । त्वं प्र॒त्यक्षं॑
ब्रह्मा॑सि । त्वं ज्ञा॑नमयो वि॒ज्ञान॑मयोऽसि ॥ ४ ॥

सर्वं॑ जगदिदं त्वत्तो॑ जा॒यते॑ । सर्वं॑ जगदिदं त्वत्त॑स्तिष्ठति ।
सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑ ल॒यमे॑ष्यति । सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑

प्रत्येति । त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः । त्वं चत्वारि
 ॥
 वाक्पदानि ॥ ५ ॥

त्वं गुणत्रयातीतः । त्वं अवस्थात्रयातीतः । त्वं
 देहत्रयातीतः । त्वं कालत्रयातीतः । त्वं मूलाधारस्थितोऽसि
 नित्यम् । त्वं शक्तित्रयात्मकः । त्वं योगिनो ध्यायन्ति
 नित्यम् । त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं
 वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ ६ ॥

गणादिं॑ पूर्वमुच्चार्य॑ वर्णादिं॑स्तदनन्तरम् । अनुस्वारः
 परतरः । अर्धेन्दुलसितम् । तारेण ऋद्धम् । एतत्तव
 मनुस्वरूपम् । गकारः पूर्वरूपम् । अकारो मध्यमरूपम् ।
 अनुस्वारश्चान्तरूपम् । विन्दुरुत्तररूपम् । नादः सन्धानम् ।
 संहिता सन्धिः । सैषा गणेशविद्या । गणक ऋषिः ।

निचृद्गायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिर्देवता । ॐ गं गणपतये
नमः ॥ ७ ॥

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ।

तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ॥ ८ ॥

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्गुलिधारिणम् । रदं च वरदं
हस्तैर्विभ्राणं मूषकध्वजम् रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं
रक्तवाससम् । रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम् ।
भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् । आविर्भूतं च
सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् । एवं ध्यायति यो नित्यं स
योगी योगिनां वरः ॥ ९ ॥

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये

नमस्तेऽस्तु लम्बोदराय एकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय
श्रीवरदमूर्तये नमः ॥ १० ॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते । स ब्रह्मभूयाय कल्पते । स
सर्वविघ्नैर्न बाध्यते । स सर्वतः सुखमेधते । स पञ्चमहापापात्
प्रमुच्यते । सायमधीयानो दिवस्कृतं पापं नाशयति ।
प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायं प्रातः प्रयुञ्जानः
पापोऽपापो भवति । धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति ।
इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम् । यो यदि मोहाद् दास्यति ।
स पापीयान् भवति । सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते । तं
तमनेन साधयेत् ॥ ११ ॥

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति । स वाग्मी भवति ।
चतुर्थ्यामनश्नन् जपति । स विद्यावान् भवति ।

इत्यथर्वणवाक्यम् । ब्रह्माद्याचरणं विद्यान्न बिभेति
कदाचनेति ॥ १२ ॥

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति । स वैश्रवणोपमो भवति । यो
लाजैर्यजति । स यशोवान् भवति । स मेधावान् भवति । यो
मोदकसहस्रेण यजति । स वाञ्छितफलमवाप्नोति । यः साज्य
समिद्धिर्यजति । स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥ १३ ॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सस्यगुं ग्राहयित्वा । सूर्यवर्चस्वी भवति ।
सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा । सिद्धमन्त्रो
भवति । महाविघ्नात् प्रमुच्यते । महादोषात् प्रमुच्यते ।
महापापात् प्रमुच्यते । महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते । स
सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति । य एवं वेद ।
इत्युपनिषत् ॥ १४ ॥

भ॒द्रं क॒र्णो॑भिः शृ॒णु॒याम॑ दे॒वाः । भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः ।
 स्थि॒रैर॑ङ्गै॒स्तुष्टु॑वाꣳ सस्त॒नूभिः॑ । व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदा॑युः ।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः । स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः ।
 स्व॒स्ति न॒स्ताद्यो॑ अ॒रिष्ट॑नेमिः । स्व॒स्ति नो॑ बृ॒हस्प॑तिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥